

Vážení kolegové.

Protože se stále množí Vaše dotazy na problematiku cen „I“ kódů, dovoluujeme si poskytnout Vám paušální informaci. Tento dokument si můžete vytisknout, a poskytnout ošetřujícímu stomatologovi, který odmítá přijmout fakt, že máte právo účtovat za „I“ kódy cenu, která nezohledňuje omezení, který stanovuje „maximální cena“ těchto výrobků.

Výrobky, označené symbolem „I“, jsou zařazeny mezi „plně hrazené“ výrobky, což v konečném důsledku znamená jediné : na tento výrobek nelze od pacienta stomatologem, který má smlouvu se zdravotní pojišťovnou, inkasovat žádný doplatek.

Žádná další závazná pravidla, ohledně rozdělení úhrady, ujednána nejsou. Obecně platí, že úhrada je určena pro dva subjekty, ordinaci a laboratoř, která ovšem není smluvním partnerem pojišťovny, a proto se na ní toto omezení nevztahuje. Tyto dva subjekty se musí mezi sebou dohodnout, jak se úhrada mezi ně rozdělí.

Nadále platí, že jestliže zubní laboratoř není smluvním partnerem pojišťovny, a z tohoto důvodu se na ni ani nevztahují pravidla o dodržování výše úhrady (maximální ceny), prakticky to znamená, že laboratoř může účtovat i za plně hrazený výrobek neomezenou cenu, bez ohledu na výši úhrady. Zákonná norma, která by nám přikazovala cenu nižší, než je celá výše úhrady pojišťovny – neexistuje. Doplatek lze tedy vyinkasovat i v laboratoři.

Tímto ovšem padá právo pacienta na poskytnutí zákonem vyjmenované zdravotní péče „zdarma“, což může vést ke konfliktu mezi laboratoří a pacientem. Na tuto systémovou chybu upozorňujeme již řadu let, a hodláme se v nejbližším možném čase spojit s novým ministrem zdravotnictví a vyzvat jej, aby tuto systémovou chybu odstranil – například vytvořením doplatkových alternativ k těmto kódům.

Obecně platí, že laboratoře akceptují daný stav, a respektují, že se na tento výrobek nesmí v ordinaci od pacienta inkasovat žádná úhrada. Snažíme se tedy u plně hrazených výrobků držet ceny na akceptovatelném minimu. Stejně je tomu například i v případě u kódu 81 111 a 81 112, kdy je stále vyžadována cena 288,50. Tato cena se již dnes nedá ze strany výrobců akceptovat. Úhrada 800 Kč je naprosto nedostačující pro dva subjekty, nelze ale celou tíhu prodávky přesunout jenom na výrobce. **Korektní by bylo, dohodnout ztráty pro oba subjekty stejné, a rozdělit úhradu na rovnou polovinu pro oba.**

To stejné platí i v ortodontii u kódu 76001 kde je cena, která činí 69,70 Kč, absolutně neudržitelná. Celková úhrada 217 Kč pro oba subjekty stěží pokrývá náklady laboratoře.

Ze strany stomatologa nelze argumentovat nějakým závazným pravidlem, podle kterého je cena výrobcí stanovena, protože takové pravidlo neexistuje.

V zájmu KZT není vyvolávat konflikt, ale naopak, udržet dobré vztahy mezi laboratoří a ordinací, a tyto založit na korektní spolupráci dvou subjektů, které se akceptují navzájem.

V tomto duchu budeme i na řešení systémové chyby spolupracovat s ČSK.

Za Komoru zubních techniků ČR

Alexandra Seidlová